

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Martin Dušek

Název práce: Umění jako prostředek pro boj s environmentální krizí

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....B.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....D.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....B.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....B.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....B.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....C.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C.....
Celkové hodnocení bakalářské práce.....C.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Martin Dušek se ve svém práci zaměřil na aktuální otázku možné úlohy umění a umělce v řešení environmentální krize. V úvodní kapitole se věnuje především kritickému zhodnocení historických i současných environmentalistických koncepcí. Upřednostňuje přitom „holistické environmentalistické náhledy na svět“ a postoje založené na empatii. Zmíněna je zde Gaia Jamese Lovelocka, více pozornosti se dostává tzv. hlubinné ekologii formulované v sedmdesátých letech. Dušek neopomíná kritiku, které byla hlubinná ekologie v nedávno podrobena. Odkazuje ke studii, ve které vedoucího brněnské katedry environmentalistiky Bohuslava Binka argumentuje, že má tento environmentalistický proud anti-technologický charakter „s náznaky misantropie“ a je „v současnosti ve společnosti nefunkční“. Vzápětí nicméně vyzdvihuje, že se hlubinné ekologické koncepce ani dnes nevytratily. Už v úvodní kapitole dostává pozornosti umění, v rámci výkladu je například stručně zhodnocena land-artová práce Roberta Smithsona nebo práce českých konceptuálních umělců ze 70. let. Zde autor čerpá nedávno vydané knihy Zelené ostrovy: České umění ve věku environmentalismu 1960-2000. Zbylé dvě kapitoly lze pojmenovat jako případové studie. První je vyhrazena tuzemskému projektu Na pomezí samoty iniciovanému

Milošem Vojtěchovským a Dagmar Šubrtovou. Jedním z výstupů projektu byl i stejnojmenný manifest, který možná překvapivě vymezuje úlohu umělce prostřednictvím citátu modernisty a technooptimisty Lászla Moholy-Nagye: umělec je „brusič smyslů“, má „skutečně formativní ideologickou roli“. Martin Dušek se zjevně s takto pojímanou funkcí umění v rámci společnosti čelící ekologické katastrofě identifikuje. Druhá „případová studie“ představuje norský výstavní projekt Rivees of Emotion, Bodies of Ore a s ním související kritiku tzv. extraktivismu.

Struktura práce Martina Duška je volná, v některých aspektech nevyjasněná. Prospělo by jí aké, kdyby si autor od předmětu svého zájmu udržel větší dávku kritického odstupu; v některých pasážích (např. u zmíněného manifestu) není zcela jasné, kdy promlouvá on sám a kdy citovaní autoři. Obecně v práci spatřuji nerozřešený rozpor mezi kritikou stávajícího společenského uspořádání, které generuje enviromentální krizi, a důrazem kladeným na individuální nebo osobní zodpovědnost a empatický přístup. Nejjasněji tento rozpor vyvstává v závěru práce, kde Dušek odkazuje k marxistické kritice kapitalistické ekonomiky a zároveň nemarxisticky vidí východisko v „osobním přístupu“, ať už inspirovaném českým akčním uměním 70. let nebo vycházejícím z projektu *Frontiers of Solitude*. V každém případě je ale práce výsledkem autorovy poctivé intelektuální práce. I proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji B.

Otázka:

Autora bych poprosil, aby se v rámci obhajoby pokusil vyrovnat s Binkovou kritikou tzv. hlubinné ekologie.

Datum:

Podpis: